

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 30ος • ΤΕΥΧΟΣ 134 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

η προχειρότητα της Δημοτικής μας Αρχής

Κρούσμα επικίνδυνης νοοτροπίας αποτελεί η παράνομη διακήρυξη του Δημοτικού Συμβουλίου Γραβιάς, ν'αρχίσουν τα έργα για να πάρουν το νερό της πηγής του Κεφαλή-βρυσου με «διασωλήνωση» απο την υπάρχουσα δεξαμενή της Κακοτράχης και να υδροδοτήσουν τα αήλικα διαμερίσματα του Δήμου, χωρίς να μας δείξουν την υδρολογική τους μελέτη και χωρίς να ερευνήσουν αν οι ανάγκες των διαμερισμάτων αυτών ικανοποιούνται απο τις υπάρχουσες σήμερα πηγές τους, όπως ικανοποιούνταν επί πολλής εκατονταετίες τότε που ο πληθυσμός τους ήταν κατα πολλής εκατοντάδες μεγαλύτερος απο το σημερινό και τα χωράφια τους ποτίζονταν απο τα νερά που κυλούσαν ελεύθερα απο τους παραπόταμους που σχηματίζονταν απο την πηγή.

Προτίμησαν την εύκολη και εντυπωσιακή λύση. Όταν όμως οι εύκολες λύσεις συγκρούονται με την πραγματικότητα φτάνουν στη γελοιοποίηση και τότε βασιλεύει το αηλιόμ του παραλογισμού και ο φόβος ότι όχι μόνο δε θα υδροδοτηθούν τα αήλικα διαμερίσματα που ισχυρίζονται ότι δεν έχουν νερό αήλικα θα στε-

ρηθούμε και εμείς το μοναδικό δώρο που μας χάρισε ο θεός.

Αν οι δημοτικοί μας άρχοντες τηρούσαν αυτά που μας υπόσχονταν, όταν μας έταζαν «ήλαγους με πετραχήλια» και τα έργα άρχιζαν απο το χωριό μας που το πάνω τμήμα του στενάζει τους θερινούς μήνες για νερό και γινόταν αντικατάσταση των αμιαντοσωλήνων που μεταφέρουν το νερό απο την πηγή στην Κακοτράχη τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά. Θα έχετε ενημερωθεί ότι η πολιτεία αποφάσισε την κατεδάφιση 44 σχολείων, γιατί είχαν κατασκευαστεί απο αμίαντο. Η κατεδάφιση γίνεται για να προστατευτεί ο άνθρωπος οργανισμός απο τις ίνες του αμιάντου που αποδείχθηκε ότι είναι βλαβερός και μάλιστα καρκινογόνος. Για φανταστείτε κ. Δήμαρχε πόσο θανατηφόρες είναι αυτές οι ίνες του αμιάντου όταν μικροσκοπικές και αόρατες καρφώνονται μέσα στον οργανισμό μας με το νερό που χρόνια τώρα διοχετεύεται μέσω των αμιαντοσωληνώσεων.

Μην παραβλέπετε ότι, από επιστήμονες σήμερα ο αμίαντος ονομάζεται **ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ**. Το πιο σωστό είναι να πάρουμε το δρόμο της

δικαιοσύνης για το μεγάλο αριθμό των χωριανών μας που έφυγαν απο κοντά μας απο την ανίατη αρρώστια.

Ο ρόλος που μπορεί να παίξει το χωριό μας στην ανάπτυξη του Δήμου μας είναι μεγάλος. Το έχουμε μάλιστα γράψει και άλλη φορά. «Ο πλούτος της φύσης σε όλο της το μεγαλείο, τα ποτάμια, τα έλητα, οι καρυδιές, οι μηλιές, τα σπάνια οικοσυστήματα, τα γεφύρια, οι παλιοί μας μύθοι διατηρούν ακόμη τη φυσιογνωμία τους. Όλα αυτά σε ένα πολιτισμένο κράτος θα είχαν αποκτήσει κίνητρο για μια εκ βαθέων τοπική ανάπτυξη που θα έδινε προοπτική και για οικονομική ανάπτυξη».

Διαπιστώνουμε όμως ότι, από την εποχή του νόμου «Καποδίστρια», δεν έγινε ούτε ένα έργο στο χωριό. Αν φρόντιζε κάποιος να εξωραϊστεί με πλακόστρωτα απο φυσική πέτρα της περιοχής, αν μας βοηθούσαν να συντηρήσουμε τα γεφύρια μας, τις βρύσες μας και τους παλιούς μας μύλους, το χωριό μας με τη δυναμική που το διακρίνει θα είχε βρεί το δρόμο της ανάπτυξης (εάν και ζητήσαμε να μας βοηθήσετε στην επισκευή του μονοπατιού της Μπαρμπεσης, οι υποσχέσεις σας μένουν ακόμη ανεκπλήρωτες).

Κύριε Δήμαρχε, τώρα που αρχίζει η προεκλογική περίοδος με αγγελίες έργων επιχειρείτε να αποδείξετε το έμπρακτο ενδιαφέρον σας για τις ανάγκες και τα προβλήματα της περιοχής. Βρήκατε το αβανταδόρικο θέμα του νερού, η «διασωλήνωση» του οποίου θα καταλήξει σε κάποιο «κατσικαριό» της χειρίστης κατασκευής αφού τα 12500 μέτρα που χρειάζονται για να φτάσει το νερό στον προορισμό του έχετε προκήρυξη μόνο για 1800. Δηλαδή μόνο ένα μικρό κομμάτι θα ξεπεράσει τη χρηματοδότηση.

Χάρη σ'αυτές τις προχειρότητες τα κονδύλια που τυχόν έχετε εξασφαλίσει, με τις πανάκριβες μελέτες, θα πεταχθούν στον κάλαθο των αχρήστων όπως πετάχτηκαν μελέτες ύψους 400 εκατομμυρίων που έγιναν για υδροδότηση χωριών του νομού Ιωαννίνων (1992)

που στο τέλος έμειναν στα συρτάρια των αρμοδίων γιατί αγνόησαν άλλα προγραμματισμένα έργα και κυρίως δεν έλαβαν υπόψη τους τον παράγοντα άνθρωπο και το φυσικό περιβάλλον. (Ελεύθερος Τύπος 21.9.2000).

Δεν ήίμε το ίδιο για όσα ακούσαμε στην τηλεόραση (NET) να ήέει ο δήμαρχος Αμπελιακίων Θεσσαλίας, που ζητάει αυτή την εποχή χρηματοδότηση για έργα μεταφοράς νερού ενώ παράλληλα έχει προγραμματίσει τη φύτευση έκτασης 3.000 στρεμμάτων, με καστανιές κ.λπ. για να σωθεί η περιοχή από την ερήμωση και την ανεργία.

Κανείς δεν μας έπεισε ότι η έλλειψη νερού στα γειτονικά μας διαμερίσματα έφτασε στο παρα πέντε ενώ αντίθετα, διαβάζουμε και ακούμε συγκεκριμένες και από ειδικούς προτάσεις για αξιοποίηση του δικού τους υδροφόρου ορίζοντα.

Προγραμματίσατε ένα πανάκριβο έργο που στην παραγωγική διαδικασία της περιοχής δεν προσφέρει τίποτα, εκτός απο την υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος και λανθασμένα πιστεύετε ότι το δροσερό - καρκινογόνο νερό της Κουκουβίστας θα σταματήσει την ερήμωση των χωριών μας και θα λειτουργήσουν ξανά τα σχολεία. Δώρο άδωρο, αφού με την προχειρότητα που αρχίσατε την εκτέλεση των έργων δείχνετε ότι δεν υπάρχει πρόγραμμα ανάπτυξης και αξιοποίησης των συγκεκριμένων πλεονεκτημάτων της περιοχής. Δεν ειμαστε μικρόψυχοι, αλλιά γνωρίζουμε ότι οι συνάδελφοι σας που κινήθηκαν προς την ίδια με εσάς κατεύθυνση δεν έφεραν στον τόπο τους ανάπτυξη, ενώ όσοι εκμεταλλεύτηκαν τα πλεονεκτήματα του Καποδίστρια, με δανειοδοτήσεις, με προγράμματα προστασίας παραδοσιακών οικισμών, φθηνό χρήμα για δανεισμό ιδιωτών, κλπ έκαναν τα χωριά τους πραγματικά στολήδια.

Καιρός και σεις κ. Δήμαρχε να κάνετε το χρέος σας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

Η κακοκαιρία και το τσουχτερό κρύο δεν εμπόδισαν τους συμπατριώτες μας να παρεβρεθούν στην ετήσια Γενική Συνέλευση και την κοπή της βασιλόπιτας που έγινε στις 16.1.2005 στο ξενοδοχείο «Novotel». Ήταν μια γιορτή της οικογένειάς μας με πολλές ευχές, πολλή αισιοδοξία και ζωντανό ενδιαφέρον για την περαιτέρω πορεία του Συνδέσμου.

Χρέη προέδρου έκανε και φέτος ο ορκωτός λογιστής **Ευθ. Κολλύρης** και γραμματέα η **Βιολέτα Χαμηλού**.

Στις εργασίες της Συνέλευσης ο λόγος δόθηκε στον πρόεδρο του Συνδέσμου **κ. Κωνσταντίνο Τούμπα** ο οποίος χαιρέτησε τους συμπατριώτες μας με τα ακόλουθα λόγια:

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι

Με χαρά και συγκίνηση σας καλωσωρίζω στη γιορτή του Συνδέσμου μας, το κόψιμο της βασιλόπιτας. Τόσο εγώ όσο και τα μέλη του Δ.Σ. σας ευχόμαστε από καρδιάς υγεία, ευτυχία και η χαρά να μας συνοδεύουν σε κάθε βήμα στη διάρκεια του καινούργιου χρόνου.

Ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης κάλεσε την ταμία **κ. Βούλα Γρηγοροπούλου** και διάβασε τον οικονομικό απολογισμό της χρονιάς που έχει ως εξής:

ΕΣΟΔΑ:

Υπόλοιπο χρήσης 2003	€	12.844,99
Εισφορές μελών	»	<u>30.700,21</u>
Σύνολο εσόδων	»	43.554,21
Δαπάνες	»	<u>42.211,55</u>
Υπόλοιπο για το έτος 2005		1.342,66

Την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής ανέγνωσε η **κ. Ανθή Καραγιάννη** και όπως ανακοίνωσε η επιτροπή από την έρευνα των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η δια-

χείριση των οικονομικών ήταν σωστή και σύμφωνη με το καταστατικό και τους σκοπούς του Συνδέσμου. Ύστερα από αυτό η Γενική Συνέλευση απάλλαξε ομόφωνα το Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Με την παρουσία τους τίμησαν τη Συνέλευση ο ιερέας μας **παΓιάννης Λευκαδίτης** και ο πρόεδρος του τοπικού μας συμβουλίου καθώς και τα μέλη **Νίτσα Νισυραίου, Δημ. Κυρίτσης, Γεώργιος Κολλύρης** και **Νίκος Δανιήλ**.

Τόσο ο πρόεδρος όσο και ο ιερέας έλαβαν το λόγο και μας περιέγραψαν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στο χωριό την περίοδο του χειμώνα.

Επίσης στο βήμα ανέβηκαν και οι δημαρχιακοί μας σύμβουλοι **Κώστας Ρούλιος** και **Ευαγ. Πασσαλή**, οι οποίοι μας ανέπτυξαν πως έχουν διαμορφωθεί οι σχέσεις με το Δήμο και τις προσπάθειες που καταβάλουν για την προώθηση των θεμάτων του χωριού.

Χαιρετισμούς από τους συμπατριώτες μας στη Λαμία έφερε ο πρόεδρος του Συλλόγου τους **Ηρακλής Ραφτόπουλος** και μας ενημέρωσε ότι παλιά και νέα μέλη συνεργάζονται αρμονικά και εργάζονται για το καλό του τόπου μας.

Οι **Νίκος Αυγερινός, Τέλης Χαμηλός, Στρ. Ακτίδης** πήραν το λόγο και ανέπτυξαν αξιοπρόσεκτες και επικοδομητικές παρατηρήσεις σχετικά με το πως μπορεί να βρει το χωριό μας το δρόμο της ανάπτυξης και να ανατρέψει το δρόμο της ερήμωσης. Τόνισαν μάλιστα τις ευκαιρίες για να επενδύσουν στο χωριό υπάρχουν πολλές. (Καποδιστριας, δανειοδοτική δυνατότητα Δήμων, φθινόγημα για δανεισμό ιδιωτών κ.λπ.) αρκεί να επενδύσουν εκείνοι που μπορούν να επιβιώσουν και θέλουν να σταδιοδρομήσουν και να προσφέρουν στον τόπο. Όλοι τό-

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. στο μικρόφωνο κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης.

νισαν την ανάγκη της ανακαίνισης των καταστημάτων της αγοράς.

Και τη χρονιά αυτή η παραδοσιακή βράβευση έγινε στον **Δημ. Ν. Κυρίτη** για τις υπηρεσίες που έχει προσφέρει στο σύλλογο, την παρουσία του στο χωριό και την ποιότητα του χαρακτήρα του. Όλοι χειροκρότησαν με ενθουσιασμό την βράβευση, του συγκινημένου για την τιμή που του έγινε, Μήτσο.

Η εκδήλωση έκλεισε με την κοπή της βασιλόπιτας που την ευλόγησε ο ιερέας μας και την έκοψε ο πρόεδρός μας **Κ. Τούμπα**. Τυχερός της χρονιάς που τον τίμησε το φλουρί ήταν ο **Νίκος Αντωνίου**.

Απονομή τιμητικής διάκρισης στο Δημήτρη Κυρίτη.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Μια πολύ ζεστή και ευχάριστη ήταν η βραδιά της 19ης Μαρτίου στην άνετη και ιδανική για τέτοιες εκδηλώσεις αίθουσα του ξενοδοχείου «novotel». Οι χωριανοί μας και οι φίλοι τους χόρεψαν και διασκέδασαν με πολύ κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες. Για την επιτυχημένη αυτή εκδήλωση βοήθησαν πολλοί παράγοντες. Η άψογη περιποίηση, το καλό φαγητό, το άνετο πάρκινγκ ήταν στα πλεονεκτήματα της βραδιάς. Δεν έγινε μεγάλη λαχειοφόρος αγορά για πρώτη φορά στην ιστορία μας, και τούτο για να μην διακόπτει τη διάθεση και το ρυθμό της διασκέδασης. Το άνοιγμα του χορού έγινε από το τα μέλη του Δ.Σ. και η καλή μουσική της ορχήστρας, μας έβαλε όλους στην πίστα. Χαρακτηριστική και φέτος η απουσία της νεολαίας, γεγονός που μας βάζει σε σκέψεις για την εξασφάλιση της συνέχειας του Συνδέσμου μας.

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΗΣ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ»

Φέτος η εφημερίδα μας εισέρχεται στο 30ο έτος συνεχούς και αδιάλειπτης κυκλοφορίας. Το πρώτο τεύχος κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1975 και η έκδοση της έδωσε μεγάλο κύρος στο Σύνδεσμο μας και όλα αυτά τα χρόνια βγαίνει απο τις σελίδες της η μητρική φωνή, η ζεστή, η νοσταλγική, η αλησμόνητη.

Προαναγγέλλουμε ότι τα γενέθλια του σπουδαίου αυτού γεγονότος θα τα γιορτάσουμε σε ειδική εκδήλωση το ερχόμενο φθινόπωρο. Σχετική ενημέρωση θα γίνει στα επόμενα τεύχη.

ΒΑΡΥΧΕΙΜΩΝΙΑ

Με βοριάδες, χιόνια, καταιγίδες και αισθητή πτώση της θερμοκρασίας κύλησαν οι πρώτες μέρες του 2005, δικαιώνοντας τη φήμη ότι ο χειμώνας έχει μετακυλισθεί προς τους μήνες Φλεβάρη και Μάρτη.

Στο χωριό δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις που το ύψος του χιονιού έφτασε το ένα μέτρο και στα σημεία που δημιουργούνταν ανεμοσούρια ξεπερνούσε τα δυο μέτρα.

Εκχιονιστικά μηχανήματα χρησιμοποιήθηκαν από το Δήμο Γραβιάς σε καθημερινή βάση και με την επίβλεψη των τοπικών μας αρχών δεν άφησαν να αποκλεισθεί καθόλου το χωριό. Για τη συνεχή αυτή παρουσία είμαστε υποχρεωμένοι να ευχαριστήσουμε και αυτή τη φορά το Δήμαρχό μας.

Οι ανώμαλες όμως αυτές συνθήκες, έδειξαν ότι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στη διάνοιξη των εσωτερικών δρόμων του χωριού. Τα χρησιμοποιούμενα από το Δήμο μας εκχιονιστικά μηχανήματα δεν έχουν τη δυνατότητα να κινούνται στις στροφές και στενές προσβάσεις με συνέπεια οι οικογένειες που διαμένουν μακριά από το κέντρο να μένουν αποκλεισμένες για αρκετό χρονικό διάστημα.

Δυσχερής μάλιστα είναι η πρόσβαση αυτών που διαμένουν στην Παναγία όπου και το σπίτι του ιερέα μας. Οι ολισθηρές στροφές στο Μοναχογιού και του Αλεξίου τον αναγκάζουν να μένει απομονωμένος στο σπίτι του ακόμη και με ελαφρές πτώσεις χιονιού. Το θέμα είναι σοβαρό και πρέπει να αντιμετωπισθεί με υπευθυνότητα ώστε να βρεθεί κάποια λύση.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ Ο.Τ.Α.

«Θησέα» ονόμασε η κυβέρνηση το νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα για την Τοπική Αυτοδιοίκηση υποσχόμενη την απόδοση σ'αυτή θεσμοθετημένων πόρων που για χρόνια παρακρατήθηκαν.

Απο τις εφημερίδες διαβάζουμε ότι τα κριτήρια κατανομής των πόρων αυτού του προγράμματος αδικούν κατάφορα την περιφέρεια της Στερεάς, αφού κυρίαρχο παραμένει το «κριτήριο σύγκλισης» του σχεδίου, δηλαδή του Ακαθάριστου Προϊόντος της περιφέρειας (ΑΕΠ) μετο αντίστοιχο μέσο κοινοτικό. Για τον άδικο αυτό τρόπο κατανομής των πόρων διαμαρτύρονται οι δήμαρχοι της Στερεάς που λογιστικά μόνο φαίνεται να έχει υψηλότερο Α.Ε.Π. απ'όλες τις περιφέρειες της χώρας.

Τον Απρίλιο η κυβέρνηση θα ολοκληρώσει τον κώδικα και θα παρουσιάσει το νέο σχέδιο 'Καποδίστριας' που θα περιλαμβάνει νεές συνενώσεις δήμων και κοινοτήτων, εξετάζονται και αλλαγές στον τρόπο εκλογής Δημάρχου. Με το νέο σχέδιο πιστεύουμε και εμείς να μάθουμε αν ανήκουμε στο χώρο των ορεινών ή πεδινών χωριών.

ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΣΤΟ 51ο χλμ. «ΒΑΓΟΝΕΤΟ»

Στις εγκαταστάσεις της εταιρείας «**Σ. και Β. Βιομηχανικά Ορυκτά**» Α.Ε. (πρώην Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτίνης) λειτουργεί από το περασμένο καλοκαίρι πρότυπο, μοναδικό στο είδος του ταξίδι μέσα στη γη. Αυτό μεταλλευτικό πάρκο του Ν. Φωκίδας, δεκαπέντε χιλιόμετρα από το χωριό μας.

Το πάρκο δημιουργήθηκε από ανθρώπους που δούλεψαν στα μεταλλεία και θέλησαν να διαφυλάξουν και να εκθέσουν τις μνήμες του τόπου συνδεμένες με την εξώρυξη του Βωξίτη.

Η περιήγηση στη στοά, 200 μέτρα κάτω από τη γη και σε απόσταση 520 μέτρα, γίνεται με τρενάκι που χρησιμοποιούσαν οι εργάτες πριν από πολλά χρόνια και μεταφέρει σήμερα τους επισκέπτες για να απολαύσουν τα εκθέματα.

Η στοά είναι φωτισμένη και υπάρχει κατάλληλος εξοπλισμός για να είναι άνετη η περιήγηση. Είναι επίσης εφοδιασμένη με οπτικοακουστικό σύστημα για την πιστή απόδοση των εργασιών της εποχής.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΑ ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ

Από τις εφημερίδες πληροφορούμαστε (Ρίζα, Δεκέμβριος 2004, Ιανουάριος 2005) ότι ο Δήμος Καλλιέων μέσω της Δημοτικής επιχείρησης (ΑΝΑΚ) εκπονεί μελέτες που αφορούν την κατασκευή μιας πίστας, ενός αναβατήρα, ενός οικήματος από κορμούς δέντρων τύπου Φιλανδίας, εμβαδού 300 τ.μ. (sale) χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων και μελέτη κατασκευής δρόμου που οδηγεί στο χώρο του χιονοδρομικού.

Για την έγκριση των μελετών αυτών έγινε επίσκεψη του Δημάρχου Καλλιέων και του βουλευτή μας κ. Ι. Μπούγα στον υφυπουργό κ. Καλογιάννη, ο οποίος έδειξε ενδιαφέρον και υποσχέθηκε να προωθήσει το έργο, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη σημασία που έχει για τον τόπο μας και ασφαλώς πρέπει όλοι να βοηθήσουμε για την ολοκλήρωσή του.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΜΙΑΝΤΟΣΩΛΗΝΩΝ στο Δήμο Καλλιέων

Στο Δήμο Καλλιέων βρίσκεται σε εξέλιξη το έργο αντικατάστασης του δικτύου ύδρευσης όλων των Δημοτικών διαμερισμάτων που είχαν κατασκευαστεί από αμιάντο. Η χρηματοδότηση είναι από το Γ' Κ.Π.Σ. και πιο συγκεκριμένα του προγράμματος ΟΠΑΛΧ του Υπουργείου Γεωργίας. Επίσης από το Υπουργείο Παιδείας εγκρίθηκε η μεταβίβαση πίστωσης 700.000 ευρώ στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδος για την αντικατάσταση δομικών στοιχείων από αμιάντο σε σχολικές μονάδες του Νομού (Νέα της Ρούμελης, Ιανουάριος 2005, αρ. φύλλου 366, έτος 4ο).

Επισημαίνουμε τις παραπάνω πρωτοβουλίες τόσο του Δήμου Καλλιέων όσο και της Νομαρχίας και εφιστούμε την προσοχή και στο δικό μας Δήμαρχο κ. Μανανά που επιβάλλεται να μεριμνήσει για την αντικατάσταση και του δικού μας δικτύου ύδρευσης εκμεταλλευόμενος το ίδιο ή παρόμοιο πρόγραμμα, διότι το νερό του Κεφαλόβρυσου που περηφανευόμαστε ότι είναι δροσερό καταντάει να γίνεται δολοφόνος εξ αιτίας της μεταφοράς του στα σπίτια μας μέσω καρκινογόνων αμιαντοσωλήνων.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Για τη δεύτερη Νομαρχιακή περίοδο 2005-2006

Α. Με απόφαση του Νομάρχη Φωκίδας κ. Δημ. Ανδρίτου ορκίστηκαν: αναπληρωτές βοηθοί Νομάρχου οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι: Ιωάννης Καλύβας, Ευστάθιος Κάπος

Β. Το Νομαρχιακό Συμβούλιο εξέλεξε πρόεδρο του Νομαρχιακού Συμβουλίου τον κ. Δημ. Καλατζή, αντιπρόεδρο του Νομαρχιακού Συμβουλίου τον κ. Ευφ. Μασούτο, γραμματέα του Νομαρχ. Συμβουλίου κ. Αναστάσιο Φλώρο

Γ. Για τη Νομαρχιακή Επιτροπή εξελέγησαν Πρώτη επιτροπή: Χαρίκλεια Ασημακοπούλου. Αναπληρωματικοί: Ιωάννης Γκόλφης, Ανδρέας Μπράτσος, Λεων. Φοίκος.

Δεύτερη επιτροπή: Λεωνίδας Φάκος

Αναπληρωματικοί: Δημήτρης Γκόλιας, Κων. Παλασκόνης, Παναγ. Μανανάς.

ΔΗΜΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Δήμαρχος: Αθανάσιος Μανανάς

Αντιδήμαρχος: Νικόλαος Ράπτης

Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου: Αθανάσιος Πέτρου

Αντιπρόεδρος: Χαρίκλεια Ελένη Τσακίρη

Γραμματέας: Αν. Παπάς

Μέλη Δημοκρατικής Επιτροπής Παναγιώτης Κουτριζής, αναπληρωτής Παρασκευάς Κοντολάτος, Αθαν. Κορομπίλης, Νικόλ. Λίτσος

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο τους.

ΑΙΩΝΟΒΙΑ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

Για να κηρυχθεί προστατευόμενο δέντρο η βελανιδιά του προαυλίου της Παναγίας, ο Σύνδεσμός μας έστειλε το ακόλουθο έγγραφο:

*Προς
το Δασαρχείο Άμφισσας,
Γκούρα 5, Άμφισσα*

ΘΕΜΑ: Προστασία αιωνόβιου δένδρου Ι. Ν. Παναγίας Καλοσκοπής (σχετικό έγγραφό σας 5151/03/16.2.2005).

Σχετικά με το παραπάνω θέμα και την αλληλογραφία που έχει δημιουργηθεί γύρω από αυτό, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η βελανιδιά που φύτεται παραπλεύρως του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Καλοσκοπής, είναι δέντρο κάτω από το οποίο έχει ξαποστάσει κόσμος και κοσμάκης, έχουν ορκιστεί κλέφτες και αρματωλοί, και τώρα θέλουμε να μη γίνει καυσόξυλο. Άντεξε ακόμα και στις λαβωματιές των Ιταλικών και Γερμανικών βομβαρδισμών. Έχει ζωή πάνω από 500 χρόνια και όλοι μας είμαστε υπερήφανοι για το δέντρο που η ηλικία του χάνεται στα βάθη των αιώνων.

Ο Σύνδεσμός μας που επί πολλά χρόνια νοιάζεται για τους δρόμους, τις βρύσες, το νεκροταφείο και εν γένει τα μνημεία της ιδιαίτερης πατρίδας μας, απευθύνεται προς εσάς και σας υποβάλλει την παράκληση να χαρακτηριστεί από την υπηρεσία σας ως προστατευόμενο δέντρο και να προστατεύεται ως μοναδικό μνημείο της φύσης, αφού πιο παλιά βελανιδιά μπορεί να μην υπάρχει στη Στερεά Ελλάδα.

Με τιμή

Ο πρόεδρος: Κων/νος Τούμπας

Ο γραμματέας: Λάμπρος Αχλαδάς

Εκδρομή στην Τράκα

Σε παλιότερες δεκαετίες 1950 - 1970 οι παραθεριστές του χωριού μας οργάνωναν ημερήσιες εκδρομές στην Τράκα όπου κάτω απ' τα βαθύσκικτα έλατα και τα κρύα νερά στήνονταν «τρικούβερα» γλέντια με απαραίτητο συμπλήρωμα το ψήσιμο αρνιών και την κατανάλωση οίνου. Υπήρχε μάλιστα η συνήθεια οι βοσκοί που στάλιζαν τα πρόβατα στη γύρω περιοχή να προσφέρουν τα προϊόντα τους, γιαούρτι, τυρί κ.λπ.

Η φωτογραφία τραβήχτηκε στις 27.7.1950. Η μεγαλύτερος ως ανατρέξουν με τη μνήμη τους να γνωρίσουν τα πρόσωπα που απεικονίζονται σ' αυτή. Εμείς σας επισημαίνουμε τη σουβλα με το αρνί που ψήνεται και τη νταμουζάνα με το βαρελίσιο κρασί που κρατάει ο τελευταίος δεξιά Θανάσης Κουφός.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στις 28 Μαρτίου 2005, στον πολιτιστικό οργανισμό του Δήμου Αθηναίων, Ακαδημίας 50, στην Αθήνα, ο Σύνδεσμος Φίλων **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ** οργάνωσε εκδήλωση προς τιμήν του με κύριο ομιλητή το Δρ Φιλοσοφίας **Νίκο Μακρή**, με θέμα «εκμύθευση και αλήθεια, ο στοχασμός του **Χρήστου Μαλεβίτη**».

Ο ομιλητής ανέπτυξε με σαφήνεια το θέμα και οι ηθοποιοί **Μάρα Κουκουλά** και **Κωστής Παπαϊωάννου** διάβασαν κείμενα του μεγάλου μας διανοητή.

Στην εκδήλωση παρέστησαν πολλοί άνθρωποι των γραμμάτων, φίλοι και συγχωριανοί του αξέχαστου Χρήστου.

Ο υφυπουργός Παιδείας έστειλε τον ακόλουθο χαιρετισμό:

Αγαπητοί φίλοι,

Σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση σας, αλλά λυπάμαι γιατί λόγοι επιτακτικοί, πέραν των δυνατοτήτων και της επιθυμίας μου, δε θα μου επιτρέψουν να συμμετάσχω στην αποψινή σας εκδήλωση.

Ο έγκυρος και βαθυστόχαστος διανοητής Χρήστος Μαλεβίτης ανέπτυξε με συνέπεια θαυμαστή μια βιωματική σχέση με το φιλοσοφικό λόγο. Συνομιλώντας κριτικά με τους μεγαλύτερους στοχαστές της αρχαίας ελληνικής και της ευρωπαϊκής φιλοσοφίας, ανέδειξε ως άξονες νοηματοδότησης του κόσμου τη νοσταλγία της παραδείσιας πρώτης αρχής, την οδυνόμενη πορεία προς το Θεό, τη συνείδηση του τραγικού, τις αξίες της έμμηθης ύπαρξης μέσα σ'έναν κόσμο ραγδαίας απομυθοποίησης. Με το σπουδαίο μεταφραστικό του έργο έφερε σ'επαφή το ελληνικό κοινό με τη σκέψη του Χάϊντεγκερ, του Ορτέγα υ Γκασσέτ, του Γιάσπερς, του Μπερντιάεφ και του Τίλλιχ, ενώ μέσα απο τα δεκαπέντε και πλέον περισπούδαστα δοκιμιακά του βιβλία περιέγραψε, με το χαρισματικό, ποιητικό του λόγο, την εσχατολογική μέριμνα του ανθρώπου για τη διάσωση της ύπαρξης του.

Προσωπικά, γνώρισα τη σκέψη του Μαλεβίτη, απ'τις επιφυλλίδες του στην «Καθημερινή» και στην

«Ευθύνη». Και λόγω των καθηκόντων μου στο Υπουργείο Παιδείας, με ιδιαίτερη προσοχή κρατάω τις πνευματικές μου υποθήκες για την παιδεία, που θέτουν ως επίκεντρο τους τον άνθρωπο, με στόχο την «πεπληρωμένη ζωή», δηλαδή την «αλήθευση» της ύπαρξης του ανθρώπου.

Εκφράζω τα θερμά μου συγχαρητήρια στο Σύνδεσμο Φίλων Χρήστου Μαλεβίτη, για την τιμή που επάξια αποδίδουν στη μνήμη του λαμπρού Έλληνα στοχαστή και εύχομαι καλή επιτυχία στην αποψινή σας εκδήλωση.

Με Τιμή

Γεώργιος Καλός

Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

Δημοσιεύουμε τον πρόλογο του κεφαλαίου **Ο ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ** από το βιβλίο **ΔΥΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΔΕΜ**, που διάβασε η ηθοποιός **Μάρα Κουκουλά**: Από τήν αυγή της ιστορίας του ο άνθρωπος ποτέ του δεν ένοιωσε αρμονισμένος με τη φύση, όπως συμβαίνει με τα άλλα ζώα. Το γεγονός αυτό συνιστά θεμελιώδη κατάσταση του ανθρώπου. Την αρμονία που του λείπει του την αγγέλλει ο μύθος. Άρα δεν νοείται ο άνθρωπος έξω από τον ορίζοντα του μύθου. Πρωταρχικώς ο άνθρωπος είναι έμμηθο ζώο. Αλλιώς δεν θα μπορούσε να καταστεί ούτε έλλογο.

Οι πράξεις μυήσεως, τις οποίες τελούσε ο άνθρωπος από τη χαραυγή της ιστορίας του ήσαν πράξεις υπερβάσεως της φυσικότητας, με τον μυητικό θάνατο και την έγερσή του στον κόσμο του μύθου, που είναι ο κόσμος του ανθρώπου. Αυτό δεν σημαίνει πως ο μύθος είναι το ψεύδος με το οποίο προσπαθεί να θεραπεύσει την υπαρξιακή του πληγή. Ο μύθος είναι το στοιχείο, εντός του οποίου ζει ο άνθρωπος, όπως είναι το νερό του ωκεανού εντός του οποίου ζει το ψάρι. Και η επιστήμη μας είναι εν τέλει μυθική. Και η λογική μας, διότι όλα αυτά συνιστούν τρόπους του μυθικώς υπάρχειν. Και δεν υπάρχει άλλος.

βιβλίου παρουσιάσεις

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ - ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ο **Θανάσης Τζαβάρας** είναι ψυχίατρος - ψυχαναλυτής.

Η **Ελένη Τζαβάρα-Πριοδόλου** είναι ψυχολόγος - ψυχαναλύτρια.

Τα κείμενα αυτής της συλλογής είναι άρθρα που έχουν γραφτεί κατά καιρούς και με διαφορετικές αφορμές, προσπαθώντας πάντα να απαντήσουν στην ίδια ακριβώς αγωνία για την καθημερινή **ποιότητα ζωής** μέσα σε μια κοινωνία που, ενώ την προβάλλει ως αξία, την παραβιάζει καθημερινά μέσα από τις πρακτικές της.

ΓΙΑΝΝΗ ΡΑΠΤΗ: Καπετάν Κοντοβράκης

(Αναμνήσεις από το Αντάρτικο
1941-1950, Αθήνα, σελ. 190)

Από το κατοχικό μεγαλείο, γιατί περί μεγαλείου του λαού μας πρόκειται, και από τη συνέχεια της εμφυλιακής ρήξεως, γράφτηκαν μέχρι τα τώρα πολλά, μα πάρα πολλά βιβλία, αλλά και άρθρα σε περιοδικά και εφημερίδες. Τα περισσότερα έχουν ημερολογιακό χαρακτήρα. Άλλα είναι σκόρπια απομνημονεύματα, άλλα έχουν πάρει τη μορφή του χρονικού και μερικοί από τους συγγραφείς, οι πιο τολμηροί, τόλμησαν τη συγγραφή ιστορίας, η οποία όμως δεν είναι εύκολο να γραφεί από σύγχρονο για σύγχρονα γεγονότα, δηλαδή ο συγγραφέας της ιστορίας των γεγονότων που έζησε να τα αξιολογήσει και να σταθεί αντικειμενικός. Γιατί είναι δύσκολο να βρεθεί Θουκυδίδης σήμερα, να εξιστορήσει τα γεγονότα του καιρού του. Μόλα ταύτα θα μπορούσε κανείς να επαινέσει τις προσπάθειες της απομνημονευματογραφίας, όταν πρόκειται για καταγραφή από τους ίδιους τους αγωνιστές, γιατί κανείς των γεγονότων δεν γνωρίζει τη λεπτομέρεια τόσο καλά όσο την

παραθέτουν οι ίδιοι, γεγονός το οποίο αποτελεί ζωντανό στοιχείο για μια συγγραφή μελλοντικής ιστορίας.

Οι απομνημονευματογράφοι των σημαντικών γεγονότων που πέρασε ο τόπος μας κατά την Κατοχή, αλλά και στον Εμφύλιο, ουσιαστικά διακρίνονται σε δυο κατηγορίες: Στους επιλεκτικούς με την οποιαδήποτε μόρφωση, οι οποίοι συνήθως παραποιούν τα γεγονότα και τα καταχωρούν, όπως θάθελαν να γίνουν και όχι όπως έγιναν, και στους πηγαίους λαϊκούς αφηγητές, που αφηγούνται απλά και ωμά και χωρίς περιστροφές και διανθίσματα, ατόφια τα ίδια τα γεγονότα και η γραφή τους αποπνέει την αλήθεια και την ειλικρίνεια ως το βάθος.

Ένα τέτοιο βιβλίο είναι το απομνημονευτικό - χρονικό του Γιάννη Ράπτη, με τον τίτλο «Καπετάν Κοντοβράκης» το ψευδώνυμο που χρησιμοποιούσε και που τον ηρωοποίησε από την Κατοχή ακόμα ως τον Εμφύλιο. Αναντίρρητα ο Γιάννης Ράπτης, ο Καπετάν Κοντοβράκης υπήρξε ένα μοναδικό αγωνιστικό φαινόμενο, πλούσιο αγωνιστικής δράσης και παλικαριάς με χαρακτηριστικό τον πλούτο της στρατηγικής του και των στρατηγημάτων του, που εφευρετικά τα προσήρμοζε στη δράση του, έτσι ώστε να πάρει τον χαρακτήρα του θρύλου και του άπιαστου.

Γεννημένος αντάρτης με ταλέντο, γνώστης με ευχέρεια πρωτοουργού να χρησιμοποιεί τον τόπο για το διάβα

του την δράση και τα χτυπήματά του, γεννήθηκε στην Καλοσκοπή και ως αντάρτης διέπρεψε αληθινά στην περιοχή Γκιώνας, Παρνασσού, Οίτης και Βαρδουσίων.

Η γραφή του με τη βοήθεια του Γιώργη Μωραΐτη είναι αγνή, συνοπτική και λιγόλογη, αληθινά ρουμελιώτικη. Ο λόγος του αβρός και αίριος, χωρίς ψιμύθια και χωρίς εκστάσεις και υπερβολές. Παραθέτει ωμά και μόνα τα γεγονότα, όπως έγιναν. Αυτή η απλή η Μακρυγιάννεια ομολογία του, η ωμή ειλικρίνειά τους όπως την έζησε, είναι το πρόσθετο χάρισμα στο βιβλίο του, είναι η απτή ουσία, είναι η ίδια η ιστορική διαδρομή επακολουθούμενη και γόνιμα ποιοτική.

Ο Καπετάν Κοντοβράκης στο βιβλίο του αυτό δεν προσθέτει απολύτως τίποτε το περιττό και το άσχετο, αλλά αποσταγματικά με τον ελεύθερο τον αντικειμενικό, αλλά και τον συνοπτικό λόγο του, τοποθετεί αβίαστα την νεανική του πνευματική, αλλά και την μαχητική του αλκή, σαν ένας ταπεινός δότης, όπως ταιριάζει στα αληθινά παλικάρια.

Το βιβλίο του Γιάννη Ράπτη, σεμνό και με ακρίβεια, μας φέρνει κοντά και μας κάνει φαναντικούς αποδέκτες με το προσωπικό του ύφος σε ό,τι διαδραματίστηκε με την ίδια του την παρουσία στις ιστορικές εκείνες στιγμές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

τα μονοπάτια της Γκιώνας

Η Εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» στο ένθετο περιοδικό «Περιηγήσεις», τεύχος 66, κάνει ειδικό αφιέρωμα στη Γκιώνα με πολλές πληροφορίες για το βουνό με άγρια και σπάνια ομορφιά.

(ΚΕΙΜΕΝΑ Δ. ΣΩΤΗΡΑΚΗ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛ. ΣΥΚΑΣ)

Ο νομός Φωκίδας, στο κέντρο της Στερεάς Ελλάδας, περιλαμβάνει σχεδόν εξ ολοκλήρου δύο από τα σημαντικότερα βουνά της περιοχής, τα Βαρδούσια και την Γκιώνα, ενώ φιλοξενεί επίσης τμήματα του Παρνασσού και της Οίτης, με αποτέλεσμα να κατατάσσεται στους τρεις πλέον ορεινούς νομούς της Ελλάδας, μαζί με την Ευρυτανία και τον νομό Ιωαννίνων. Η ορεινή αυτή διαμόρφωση απομάκρυνε σταδιακά τους κατοίκους της, από τους οποίους όσοι δεν έφυγαν για τα μεγάλα αστικά κέντρα συγκεντρώθηκαν προς τα παράλια του νομού και στην περιοχή της Αμφισσας. Το επιβλητικό ορεινό σκηνικό της περιοχής αποτελεί και το κέντρο της Ρούμελης ώστε η λέξη και μόνον παραπέμπει σε βοσκούς, κοπάδια και ψηλά απρόσιτα βουνά. Τα βουνά της περιοχής αποτελούν ένα νοτιό τρίγωνο, όπου στην κορυφή του βρίσκεται η Οίτη στην αριστερή πλευρά του τα Βαρδούσια και δεξιά η Γκιώνα.

Η περιοχή προσφέρει ένα υπέροχο τοπίο ορεινής φύσης, όπου ανάμεσα στις απόκρημνες πλαγιές και τα φαράγγια κυλούν ρέματα και ποτάμια καθιστώντας δυσχερή (και σε πολλά σημεία αδύνατη) την πρόσβαση. Τα παλιά κτηνοτροφικά κεφαλοχώρια της περιοχής έχουν μεταβληθεί σε παραθεριστικούς οικισμούς, οι οποίοι σφύζουν από ζωή κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, ενώ πέφτουν σε "χειμερία νάρκη" τους υπόλοιπους μήνες.

Πολλά μικρά ρέματα τα οποία πηγάζουν από την Οίτη σχηματίζουν τον ποταμό Μόρνο ο οποίος κυλά ανάμεσα από τα Βαρδούσια και την Γκιώνα και, ύστερα από 13 χλμ., σχηματίζει την ομώνυμη λίμνη σε υψόμετρο 630 μ., η οποία εδώ και δεκαετίες ξεδιψά την Αθήνα. Αποστερημένος από τα περισσότερα νερά του αφού διασχίσει για 11 χλμ. τη λίμνη του, καταλήγει, ύστερα από 37 χλμ. στον Κορινθιακό Κόλπο ανατολικά της Ναυπάκτου. Η απόκρημνη διαμόρφωση των βουνών δεν επέτρεψε την πυκνή κατοίκησή τους. Λίγα χωριά βρίσκονται περιφερειακά των βουνών μέχρι το υψόμετρο των 1.060 μ.

Η Γκιώνα

Η Γκιώνα με υψόμετρο 2.507 μ. είναι το πέμπτο σε ύψος από τα βουνά της Ελλάδας και το ψηλότερο της Στερεάς Ελλάδας. Το ανάγλυφό της, σε γενικές γραμμές, είναι απόκρημνο ειδικά στη δυτική της πλευρά, η οποία αντικρίζει τα Βαρδούσια. Οι κάθετες πλαγιές του βουνού επάνω από το χωριό Συκιά προκαλούν δέος στον επισκέπτη, ειδικότερα όταν αντικρίζει τους αναρριχητές που μόνον με κιάλια διακρίνονται γαντζωμένοι στις κάθετες πλαγιές της.

Η Γκιώνα έχει την "ατυχία" να είναι πλούσια σε μετάλλευμα βωξίτη. Τα λατομεία εξόρυξης έχουν "λαβώσει" το βουνό, αλλά ακόμη περισσότερο οι δρόμοι πρόσβασής τους που, άναρχα ανοιγμένοι, φτάνουν μέχρι τις κορυφές. Το δυσκολοπρόσιτο λόγω της

διαμόρφωσης του βουνό έχει διαφυλάξει ανέγγιχτα πολλά τμήματά του που απολαμβάνουν οι ορειβάτες αποφεύγοντας τα τμήματα που έχουν "κατακρεουργηθεί".

Τα μεγαλύτερο τμήμα της Γκιώνας είναι κατάφυτο χαμηλά από πουρναροδάση και ψηλότερα από ελατοδάση. Οι κύριες αναβάσεις στο βουνό γίνονται από τη βόρεια πλευρά, από τα χωριά Καλοσκοπή και Πύργοι, με κατάβαση στα χωριά Συκιά στα δυτικά και Βίνιανη ανατολικά. Στη Βίνιανη, η κατάβαση γίνεται μέσω της χαράδρας της Ρεκάς ένα από τα λίγα τμήματα του βουνού το οποίο παραμένει ανέγγιχτο προσφέροντας, αφενός, καταφύγιο στην άγρια πανίδα και στα λίγα αγριόγινδα που επιζούν στο βουνό και, αφετέρου, μία εξαιρετική ορειβατική διαδρομή. Στο χωριό της Συκιάς οδηγεί μία μικρότερη και πιο ήπια, αλλά εξίσου ενδιαφέρουσα χαράδρα, το Λαζόρεμα, της οποίας χαρακτηριστικές είναι οι ορθοπλαγιές της που φτάνουν τα 1.000 μ. ύψος.

Οι ορειβατικές διαδρομές

Οι ορειβατικές διαδρομές είναι χωρισμένες σε δύο τμήματα: Η πρώτη είναι η ανάβαση στην κορυφή της Γκιώνας και, ενδεχομένως, επιστροφή στο ίδιο σημείο και η δεύτερη από την κορυφή μέσω της χαράδρας της Ρεκάς για να καταλήξει κάποιος στο χωριό Βίνιανη.

Η πρώτη είναι μία δύσκολη πορεία λόγω υψομετρικής διαφοράς (1.157 μ.), αλλά ολοκληρώνεται σε

μία ημέρα, σε αντίθεση για όποιον αποφασίσει να κάνει και τις δύο διαδρομές οπότε υποχρεωτικά θα πρέπει να διανυκτερεύσει ή στο καταφύγιο του βουνού είτε σε σκηνή. Επίσης θα πρέπει να λάβει κανείς υπόψη του ότι εάν έχει κινηθεί με ιδιωτικό μέσο μεταφοράς μέχρι την Καλοσκοπή, δύσκολα θα επιστρέψει εκεί από τη Βίνιανη που θα καταλήξει η πορεία του για να το παραλάβει.

Η Καλοσκοπή ήταν και παραμένει η κυριότερη πρόσβαση για την κορυφή της Γκιώνας. Πήρε τ' όνομά της από τη θέα που προσφέρει προς τον κάμπο του Βοιωτικού Κηφισού -που της έδωσε και τον τίτλο "Το μπαλκόνι της Ρούμελης". Ομορφο και περιποιημένο χωριό έχει εξελιχθεί σε τουριστικό προορισμό, διατηρώντας λίγους μόνον κατοίκους κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Ο χωματόδρομος δυτικά του χωριού ο οποίος κατευθύνεται στη Στρόμη οδηγεί και στο σημείο έναρξης της ορειβατικής διαδρομής προς την κορυφή.

Τα 7 χλμ. μέχρι το σημείο έναρξης της διαδρομής θα τα κάνετε με αυτοκίνητο σε χωματόδρομο βατό, κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, αλλά δύσκολα προσβάσιμο τον χειμώνα.

Στην αρχή της, η πεζοπορική διαδρομή κινείται σε μονοπάτι που κόβει έναν από τους πολλούς χωματόδρομους των μεταλλείων. Επάνω, όμως, από τα 1.600μ., οι δρόμοι σταματούν όπως και η βλάστηση και το τοπίο γίνεται αλπικό προσφέροντας την ομορφιά του ψηλού βουνού. Υστερα από μία ώρα φτάνετε στις λάκκες, κάτω από την επιβλητική πυραμίδα της κορυφής. Χαρακτηριστική είναι η Βαθιά Λάκκα που βρίσκεται κάτω από την πυραμίδα και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού σχηματίζει μικρή λίμνη. Επόμενη στάση σας είναι το διάσελο κάτω από την κορυφή. Τα 400μ. υψομετρικής διαφοράς του κώνου της κορυφής είναι επίπονα και

εσείς θ' αποφασίσετε εάν θα φτάσετε στην κορυφή ανεβαίνοντας απευθείας (κατάσκη) είτε θα περικυκλώσετε τον κώνο ώστε να μαλακώσετε τη μεγάλη κλίση του. Στην κορυφή απολαμβάνει κάποιος τη μοναδική θέα, αφενός, στους κάθετους γκρεμούς που φτάνουν μέχρι τον Μόρνο και το χωριό της Συκιάς, αλλά και προς τα επιβλητικά Βαρδούσια.

Από εδώ υπάρχουν δύο επιλογές:

1) Να γυρίσει κάποιος στο σημείο απ' όπου ξεκίνησε ή

2) Να συνεχίσει για το καταφύγιο της Γκιώνας και, από εκεί, για το χωριό Βίνιανη μέσω της χαράδρας της Ρεκάς

Η διαδρομή από το διάσελο της Γκιώνας προς τα καταφύγιο είναι αρκετά δύσκολη, λόγω των μεγάλων κλίσεων, και χρειάζεται κάποια ορειβατική εμπειρία. Το καταφύγιο, στη θέση Λάκκα Καρβούνη, ανήκει στον Πεζοπορικό Ομίλο Αθηνών και θα πρέπει να έχετε συνεννοηθεί για την εκεί διανυκτέρευσή σας. Μετά το καταφύγιο, φτάνετε στη χαράδρα της Ρεκάς, το πλέον παρθένο ίσως τμήμα του βουνού. Το μονοπάτι κινείται σε πολλά σημεία του σε παλιό πετρόκτιστο δρόμο ο οποίος χρησίμευε για την υλοτομία της περιοχής τα χρόνια του Μεσοπολέμου. Το μονοπάτι, στη συνέχεια, περνά από τη θέση Μύλος όπου το 1942 οι αντάρτες του Βελουχιώτη κατατρόπωσαν μία διμοιρία Ιταλών. Η κατάληξη της διαδρομής στη χαράδρα της Ρεκάς γίνεται στη Βίνιανη, ένα μικρό χωριό στο οποίο μεταφέρθηκαν οι κάτοικοι του χωριού Προσήλιο και βρίσκεται 2 χλμ. δυτικά από τη Βίνιανη, όταν το έκαψαν οι Ιταλοί το 1942.

Εποχή του χρόνου-Εξοπλισμός

Οι διαδρομές στην Γκιώνα είναι δύσκολες και απαιτητικές. Η πρώτη -που είναι και η μικρότερη από αυτές που σας περιγράφουμε- διαρκεί τουλάχιστον 8 ώρες "πήγαινε-έλα"

δύσκολες και απαιτητικές. Η πρώτη -που είναι και η μικρότερη από αυτές που σας περιγράφουμε- διαρκεί τουλάχιστον 8 ώρες "πήγαινε-έλα" με μία υψομετρική διαφορά 1.157μ. Κατά τη διάρκεια του χειμώνα γίνεται εξαιρετικά δυσχερής, λόγω του χιονιού το οποίο σκεπάζει το βουνό ενώ η ομίχλη είναι συνθηέςατη. Κατά την ανάβαση και, ιδιαίτερα, κατά διάρκεια του χειμώνα, θα πρέπει να έχετε πλήρη ορειβατικό εξοπλισμό καθώς επίσης τροφή και νερό. Πολύ δυσκολότερη γίνεται η πορεία εάν αποφασίσετε να κάνετε και το δεύτερο τμήμα της, οπότε θα υπολογίσετε δύο ημέρες με πλήρη εξοπλισμό, τροφή και νερό. Εάν δεν διανυκτερεύσετε στο καταφύγιο του Πεζοπορικού, θα πρέπει να έχετε μαζί σας σκηνή και υπνόσακο.

Η Γκιώνα προτείνεται για έμπειρους ορειβάτες και μόνο κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού είναι δυνατή η ολοκλήρωση της πρώτης διαδρομής από άτομα που έχουν μικρή εμπειρία από το βουνό.

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΗ ΛΑΜΠΡΗ

Η μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανοσύνης που κηρύσει την αγάπη, την ενότητα και την αδελφосύνη συνέπεσε να εορτάζεται φέτος μαζί με την πρωτομαγιά (1η Μάη). Τότε που «ανθίζουν τα κλαριά και βγάζει η γης χορτάρι» (αυτοσχεδιασμός του Διάκου). Είναι η εποχή που η ομορφιά του Απριλομάη μαγεύει τον κόσμο.

Δεν ξέρουμε τι εκδρομές θα προγραμματίσουν τα ταξιδιωτικά γραφεία για τη Μεγάλη Εβδομάδα στο εξωτερικό. Εμείς θα γιορτάσουμε το Πάσχα των Ελλήνων στα αγιασμένα χώματα των πατέρων μας με τους δικούς μας τρόπους, τους Κουκουβιστιανούς. Με τις ευλογίες και το «Χριστός Ανέστη» που θ' ακούσουμε από τον Ιερέα μας και τους ιεροψάλτες Τριαντάφυλλο Τσολάνα και Κωνσταντίνο Αυγερινό (ο οποίος έρχεται από τη Λιβαδιά) που πρέπει να τους ευχαριστήσουμε για τη θυσία που κάνουν να παρευρίσκονται κάθε φορά που τους καλεί η εκκλησία μας.

Θα είναι κρίμα για μας που αναζητούμε πάντα το χωριό, να μην βρεθούμε με τις οικογένειές μας μέσα στην ομορφιά της φύσης, όπου θα στήσουμε τις ψησταριές μας, θα χορέψουμε και θα τσουγκρίσουμε τα κόκκινα αυγά.

Ραντεβού λοιπόν για Πάσχα, στην Κουκουβίστα

Αγαπητή Κουκουβίστα,

Με το τεύχος που κυκλοφορεί, όπως υπολογίζω, συμπληρώνεις τριάντα χρόνια ζωής. Τέτοια γεγονότα πρέπει να γιορτάζονται από όλους τους αναγνώστες. Εγώ για να συμμετάσχω στη σταδιοδρομία σου και να εκφράσω το θαυμασμό μου και τις ευχές μου για μακροζωία και να κυκλοφορείς πάντα με θέματα του χωριού μας, συγκέντρωσα ένα τραγούδι όπως μας το διηγούνταν οι γονείς μας και το λέγαμε παιδιά την ημέρα του Λαζάρου:

Ήρθ' ο Λάζαρος ήρθαν τα Βάγια

ήρθ' η Κυριακή που τρων τα ψάρια.

Κορασίδες μου σταυροσταθείτε,

παλλικάρια μου το γύρω, γύρω

για ν' ακούσετε Λαζάρου πάθη

που είσαι Λάζαρε, που'σαι αδελφέ μου

που σαι τρίφυλλε βασιλικέ μου.

κι ο Λάζαρος απαντά:

Μέρες τέσσερες μέσα στον Άδη

μέσα στο φαρμακερό σκοτάδι

Να ήμουν βασιλικός, να'μουν λεμόνι

να με φύτευαν σε περιβόλι

να μου δίνανε λίγο νεράκι

κι είν' το στόμα μου φαρμάκι.

Το ίδιο τραγούδι όταν απευθυνόταν σε σπίτι που είχε γιους και θυγατέρες και τραγουδιόταν σε παραλλαγή:

Καλότυχη που'σαι κυρά με γιους με θυγατέρες

Στέλνεις το γιο στα γράμματα, την κόρη στα πλουμίδια

Σαν ήρθε ο γιος απ' το σχολειό κι η κόρη απ' τα πλουμίδια

σαν ήρθαν κι ανταμώνανε στη μέση στην αυλή σου

χαμογελάει το σπίτι σου και χαίρεται η αυλή σου.

Τα είδε ο ήλιος κι έλαμψε και το φεγγάρι εχάθη

Σαν είδε κι η μανούλα τους πέφτει και λιποθυμεί

Φέρτε νερό και βρέξτε την να πιεί να ξανα-σάνει...

Παρασκευή Ευθ. Τσίγα

Καλοσκοπή

Αναμνηστική φωτογραφία ενός εθίμου που σχεδόν χάθηκε.

Σάββατο του Λαζάρου 1977. Από αριστερά η Παναγιώτα Χαρ. Κωστούρου, ο Νίκος Μαλεβίτσης και η Έφη Χασιακού λένε τα κάλαντα του Λαζάρου από σπίτι σε σπίτι και αναγγέλουν την ανάστασή του.

οι παντούφλες του Αμπού Κασέμ

Από το βιβλίο του Χρήστου Μαλεβίτση "Δοκίμια Ιδεών"

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε στη Βαγδάτη ένας έμπορος πλούσιος αλλά και πολύ τσιγγούνης, ο Αμπού Κασέμ. Οι παντούφλες του είχαν παλιώσει απο καιρό, όμως εξακολουθούσε να τις φοράει μπαλωμένες και τριμμένες.

Μια μέρα πέτυχε να αγοράσει σε εξευτελιστική τιμή ένα φόρτωμα μπουκαλάρια με άρωμα. Για να γιορτάσει το γεγονός πήγε να πλυθεί στο Χαμάμ. Άφησε τα ρούχα του με τις παντούφλες του στον προθάλαμο και προχώρησε προς το λουτρό. Εκεί συνάντησε ένα φίλο του, ο οποίος του είπε πως είναι ντροπή για έναν έμπορο να φοράει τέτοιες άθλιες παντούφλες.

«Αυτό το πράγμα – του απαντάει ο Αμπού Κασέ – το σκέφτομαι τώρα και πολλά χρόνια. Όμως δεν είναι τόσο φθαρμένες ώστε να μη μπορώ να τις φοράω ακόμα.» Και χωρίστηκαν.

Σε λίγο καταφθάνει για το λουτρό του και ο Καδής της Βαγδάτης. Ο Αμπού Κασέμ τελείωσε νωρίτερα απο τον Καδή και πήγε στον προθάλαμο για να πάρει τα ρούχα του. Όμως στη θέση που είχε αφήσει τις παντούφλες του βλέπει τώρα ένα άλλο ζευγάρι κατακαίνουργιες παντούφλες. Σκέφτηκε πως θα του τις έκαμε δώρο ο φίλος του. Τις φόρεσε και έφυγε παντευχής.

Όταν βγήκε ο Καδής στον προθάλαμο έβαλε τις φωνές γιατί στη θέση που άφησε τις όμορφες παντούφλες του έβλεπε τώρα τις αηδιαστικές, που ο καθένας ήξερε πως ανήκαν στον Αμπού Κασέμ. Ο Καδής έστειλε τους υπηρέτες του να προλάβουν τον φιλάργυρο έμπορο και να τον συλλάβουν. Χρειάστηκε να καταβάλει μεγάλο ποσό για να μη προσαχθεί ο έμπορος μας στο δικαστήριο. Και πήρε

πίσω τις δικές του παντούφλες. Σαν έφτασε στο σπίτι του, οργισμένος τις πετάει έξω απο το παράθυρο του. Αυτές έπεσαν στα νερά του Ευφράτη. Λίγες μέρες αργότερα κάτι ψαράδες τις βρήκαν στα δίχτυα τους και με αγανάκτηση τις εκσφενδόνισαν προς το απέναντι τους ανοιχτό παράθυρο. Ήταν του Αμπού Κασέμ.

Τη στιγμή εκείνη ο έμπορος μας αράδιαζε τα μπουκαλάρια με το άρωμα στο τραπέζι του. Οι παντούφλες έπεσαν με ορμή επάνω τους, τα έρριξαν στο πατωμα, όπου έσπασαν όλα. Ο Αμπού Κασέμ έξαλλος με τις παντούφλες του που τον κυνηγούν και τον καταστρέφουν, αρπάζει ένα φτυάρι, τρέχει στον κήπο, ανοίγει ένα λάκκο και τις παραχώνει. Ο γείτονας του που τον είδε νόμισε πως κρύβει θησαυρό. Τρέχει και το μαρτυρά στο Χαλίφη. Ο Χαλίφης καλεί τον Αμπού Κασέμ και απαιτεί το θησαυρό, επειδή ότι είναι μέσα στη γή του ανήκει. Νόμισε πως τον κοροϊδεύει όταν, ο Αμπού Κασέμ του είπε την αλήθεια. Όταν αποκαλύφθηκε ότι πράγματι ήταν οι παντούφλες του τις επέστρεψε αφού κατέβαλε βαρύ πρόστιμο.

Ο έμπορος μας έπεσε σε δεινή απελπισία. Ο μόνος τρόπος, σκέφτηκε, ήταν να τις πετάξει έξω απο την πόλη. Πάει και τις ρίχνει σε μία λίμνη. Όμως απο τη λίμνη ξεκινούσε ο σωλήνας υδρεύσεως της πόλης και οι παντούφλες έφραξαν το στόμιο του. Η πόλη έμεινε χωρίς νερό. Τρέχουν οι νεροφύλακες στη λίμνη και βλέπουν τι εμπόδιζε τη ροή του νερού. Το αναφέρουν στο Χαλίφη και τούτος ρίχνει στη φυλακή τον έμπορο. Απο κεί βγήκε αφού πλήρωσε μεγάλο πρόστιμο.

Ο φιλάργυρος ανατολίτης έφτασε στα όρια της τρέλλας με τις καταρα-

μένες παντούφλες του. Αποφάσισε να τις κάψει στο μαγκάλι. Επειδή όμως ήταν ακόμη μουσκεμένες τις έβαλε στο μπαλκόνι να στεγνώσουν. Τις είδε το σκυλί απο το διπλανό μπαλκόνι και πηδάει να τις αρπάξει. Όμως αυτές πέφτουν στο δρόμο. Εκείνη τη στιγμή περνούσε μια έγκυος. Τις δέχτηκε αιφνίδια στο κεφάλι, τρόμαξε, και απόρριξε το παιδί. Ο άνδρας της γυναίκας έσυρε τον ιδιοκτήτη των παντουφλών στο δικαστήριο, το οποίο του επέβαλε βαρύ πρόστιμο και πάλι.

Προτού όμως αδειάσει η αίθουσα του δικαστηρίου, ο Αμπού Κασέμ σηκωσε ψηλά τις παντούφλες του, να τις δει ο κόσμος, και παρακάλεσε τον Καδή να βγάλει διαταγή, πως απο εδώ και πέρα δεν είναι υπεύθυνος για το κακό που με κάθε βεβαιότητα θα συνεχίσουν να προκαλούν οι άθλιες παντούφλες του. Ο Καδής όμως ήταν σοφός άνθρωπος. Δεν απάλλαξε τον Αμπού Κασέμ απο την ευθύνη του. Διότι ήξερε πως οι παντούφλες δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα της ψυχικής του μικρότητας, της φιλαργυρίας του. Τώρα αυτή του η ιδιότητα απλώς αυτονομήθηκε. Και αυτό που πρίν ήταν εσωτερικά συνημένο στην ψυχή του, τώρα είναι εξωτερικό. Γι'αυτό οι παντούφλες κυνηγούν και δεν μπορούν να αποχωρισθούν τον ιδιοκτήτη τους.

Θυμάται κανείς αυτή την ανατολίτικη ιστορία του Αμπού Κασέμ όταν βγαίνουν στη φόρα τα σκάνδαλα και κυνηγούν αυτούς που τα έθρεψαν στα σκοτεινά, ως ιδιότητα της ψυχής των, η οποία πλέον αυτονομήθηκε. Και τα βλέπει η πόλη όλη και τα αναγνωρίζει, όπως όλη η Βαγδάτη αναγνώριζε τις άθλιες παντούφλες του εμπόρου. Και αηδιάζει.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο Κώστας και η Μαρί Ελέν Αντωνίου (παιδιά του μηχανικού μας Μπάμπη) απέκτησαν κοριτσάκι. Να τους ζήσει το νεογέννητο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Η Αικατερίνη Γεωργίου Λίτσου και ο Αθανάσιος Μεργιέ (από την Πτελιά Φθιώτιδας) έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου. Το άγγελμα του ευχάριστου γεγονότος γιορτάστηκε με χορούς και τραγούδια στο κοσμικό κέντρο ΦΩΦΗ στην Αγία Μαρίνα Λαμίας στις 15.1.2005. Τους ευχόμαστε η ώρα η καλή.

ΓΑΜΟΙ

— Ο Ηλίας Ν. Γιαννούλης και η Κατερίνα Μπούλια (κόρη του Αθαν. Δημόπουλου) παντρεύτηκαν την Κυριακή 16 Ιανουαρίου του 2005 στον Ιερό Ναό του Αγ. Ελευθερίου Αχαρνών. Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΠΕΝΘΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ 1940-2005

Ένας καλός γαμπρός του χωριού μας έφυγε. Ο Γιάννης Κιτσόπουλος είχε γεννηθεί στην Αξιούπολη Θεσσαλονίκης το 1940 και το 1961 που υπηρετούσε στο κλιμάκιο της MOMA που κατασκεύαζε το

δρόμο Καλοσκοπή - 51 λαβώθηκε από τα όμορφα μάτια της χωριανής μας Δήμητρας Παν. Κυριάκη και δέθηκε μαζί της για το υπόλοιπο της ζωής του. Σαν ντόμπρος Μακεδόνας και καλός νοικοκύρης έφτιαξε μια τέλεια οικογένεια με τρία παιδιά και 6 εγγόνια. Ο Πανάγαθος τον πήρε κοντά του στις 20.1.2005.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜ. ΜΩΡΗΣ (1919 - 2005)

Έφυγε από κοντά μας ο Αθανάσιος Μώρης (Καρφής) σε ηλικία 85 ετών. Ο αποβιώσας είχε παντρευτεί την Παρασκευή Αλεξίου με την οποία είχε δυο παιδιά και είχε περάσει τη ζωή του στο χωριό καλλιεργώντας τα χωράφια του και αναλαμβάνοντας το καλοκαίρι τη διανομή του νερού ποτίσματος των χωριανών (νεροφύλακας). Εργασία που εκτελούσε με μεγάλη υπευθυνότητα.

Ευχάριστος πάντα στις συζητήσεις του και με ένα πηγαίο χιούμορ που διακόπηκε από τον πρόδρομο χαμό του γιού του Δημήτρη σε νεαρή ηλικία.

Τα τελευταία χρόνια τον ταλαιπωρούσε ένα αναπνευστικό πρόβλημα που αντιμετωπίστηκε με στοργή και φροντίδα από την οικογένειά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΤΟΥΜΠΑ 1929-2005

Στερνό Αντίο.

Μέσα σε ομίχλη οδύνης συγκεντρώθηκαν στις 10.30 το πρωί της 1ης Μαρτίας του 2005, στο κοιμητήριο της Ν. Φιλαδέλφειας για να χαιρετήσουν τη μάνα, την αδελφή, τη συγγενή, τη φίλη Βασιλική Τούμπα (το γένος Ν. Μαλιβίτση). Έσβησε με μόνιμο καημό σ' όλη της τη ζωή για τα χτυπήματα της μοίρας που της στέρησαν τα δυο κοριτσάκια της στην τρυφερή τους ακόμα ηλικία. Στολισμένη με ψυχικά και σωματικά χαρίσματα και μια επιθυμία για τη ζωή που τόσο αγαπούσε. Θαρραλέα και με αισθήματα αγάπης και κοινωνικής αλληλεγγύης προς όλους ήταν όλο το πέρασμα από τη ζωή.

Καλό σου ταξίδι Βασιλική. Θα σε θυμόμαστε και θα δεόμαστε για σένα όσο ζούμε εδώ στο μάταιο κόσμο, γιατί ήσουν ένας μαχητικός άνθρωπος στη ζωή.

Καλό σου ταξίδι ψυχούλα μας, και να βρεις αναπαμό στη χώρα του Θεού και κοντά στα αγγελούδια σου που στην επίγεια ζωή δεν μπόρεσες να χαρείς.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΕΘΑΝΗ (1952 - 2005)

Στις 28 Φεβρουαρίου 2005 έφυγε από τη ζωή η Μαρία σε ηλικία 53 ετών. Η κηδεία της έγινε στο Μαρούσι.

Η Μαρία, κόρη του Αναστασίου Αυγερινού, από τα εφηβικά της χρόνια ζούσε στην Αθήνα μαζί με την οικογένειά της. Παντρεύτηκε το Δ. Μπεθάνη και απέκτησε δύο παιδιά. Το 1992 χήρεψε και έκτοτε αντιμετώπιζε χρόνιο πρόβλημα υγείας το οποίο και την οδήγησε πρόσφατα σε μια σειρά επεμβάσεων. Το χαμόγελό της, η γλυκύτητα του χαρακτήρα της και η ομορφιά της ψυχής της, ας συντροφεύουν παντοτινά όλους όσους είχαν την τύχη να τη γνωρίσουν στη διάρκεια της σύντομης ζωής

της. Καλό σου ταξίδι Σοφία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΑΣ

1923-2005

Αιφνίδια έφυγε από κοντά μας ένας ήρεμος και ευγενικός συμπολίτης μας: ο Γιάννης Μαντάς.

Ο Γιάννης είχε περάσει τη ζωή του στο χωριό μας ασχολούμενος με την καλλιέργεια των χωραφιών του ενώ παράλληλα ασκούσε και το επάγγελμα του κατασκευαστή βαρελιών, τέχνη που την είχε διδαχθεί από τον πατέρα του μπαρμπα Κώστα. Κηδεύτηκε στο νεκροταφείο της Καλοσκοπής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΣ

1938-2005

Η καρδιά πρόδωσε έναν απ' τους καλύτερους γαμπρούς του χωριού μας που κατοικούσε στη Λαμία και είχε παντρευτεί τη χω-

ριανή μας Μαρία Παν. Κωστούρου, με την οποία απέκτησαν δυο κόρες.

Θα μας μείνουν αξέχαστα η λεβεντιά και το παράστημά του.

ΜΝΗΜΗ

ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΟΧΛΑ

Στο προηγούμενο τεύχος αναγγείλαμε το θλιβερό γεγονός του θανάτου του Δ. Τσόχλα (Σαφλιά).

Από παραδρομή μας παραλείψαμε τη φωτογραφία του. Ζητάμε συγγνώμη από τους οικείους του.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Τον περασμένο Δεκέμβριο η Ομοσπονδία μας οργάνωσε πνευματική πολιτιστική εκδήλωση, στην αίθουσα «Δελφοί» του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών. Μετά από προλόγισμα του Προέδρου της Ομοσπονδίας Γεωργίου Πουρνάρα,

έλαβε το λόγο ο φαρμακοποιός – ιστορικός ερευνητής κ. Δρόσος Κραβαρτόγιαννος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα «Μεταπολεμική πνευματική και πολιτιστική πορεία της Φωκίδας».

Η φιλόλογος – λογοτέχνης κ. Αργυρούλα Καρδασπούλου, παρουσίασε ποιητικά κείμενα για την Άμφισσα και βραβεύτηκαν για το συγγραφικό τους έργο οι: Δρόσος Κραβαρτόγιαννος, Γεώργιος Κουτσοκλένης και Θεοφάνης Λευκαδίτης. Στο χωριανό μας λαογράφο Φάνη Λευκαδίτη, επέδωσε τη βράβευση ο πρόεδρός μας Κώστας Τούμπας:

«Ως συμπολίτης του πολυβραβευμένου αυτοδίδαχτου Λαογράφου Θεοφάνη Λευκαδίτη επιτρέψτε μου να αναφερθώ με λίγα λόγια στην ανιδιοτελή κοινωνικοπολιτιστική προσφορά του.

Στους αθεράπευτους λάτρεις του Δημοτικού μας τραγουδιού συγκαταλέγεται και ο 85χρονος αειθαλής δοκιμογράφος από την Καλοσκοπή Φωκίδας, λαογράφος, Φάνης Λευκαδίτης, η προσφορά του οποίου, για την διάσωση από τη φθορά του παραδοσιακού μας τραγουδιού, είναι σημαντικότητα.

Ο ακάματος αυτός λαογράφος, εκτός από τα 3.500 δημοτικά τραγούδια, από τα οποία είδαν το φως της δημοσιότητας τα 3.115, συνέλεξε και 1800 παροιμίες, προλήψεις, λαϊκές ρήσεις και αποφθέγματα από όλες τις γωνίες της Ελλάδας. Μοναδικός σκοπός του η μεταλαμπάδευση του πολιτιστικού μας αυτού πλούτου στις γενιές που ακολουθούν.

Τα δημοτικά τραγούδια μας με την πλούσια φαντασία, το ποιητικό ύφος τους και τη λεβεντιά που μας περιγράφουν, στο άκουσμά τους μας συγκλονίζουν. Αυτή τη χαρά και περηφάνεια πρέπει να τη νιώσουν τα παιδιά μας. Αυτός ήταν ο στόχος του ακαταπρόσμετου αυτοδίδαχτου Λαογράφου Θεοφάνη Λευκαδίτη, η παράδοσή τους στους επερχόμενους».

Με την ευκαιρία της έκδοσης του β' τόμου της Ανθολογίας Δημοτικών Τραγουδιών, έγιναν επαινετικά σχόλια από πολλές εφημερίδες (ΕΛ. ΤΥΠΟΣ, ΦΩΣ, κ.λ.π.) για το Φάνη δε και το έργο του η χωριανή μας Βασιλεία Κυρίτση παρουσίασε το βιβλίο στην εφημερίδα «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ».

Ο μύλος του ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΥ

Βασιλεία Γιασιράνη Κυρίτση

Σκαλίζω το παρελθόν του χωριού με τις σημειώσεις και τις πληροφορίες, προσπαθώ να ξαναζωντανέψω κάποιες εικόνες, να τις κάνω όραμα. Ο χρόνος κύλησε στο δικό του ρυθμό και απαξιωτικά έσβησε σημάδια ζωής και ανθρώπινων σχέσεων, πρόσωπα και γεγονότα.

Ο δρόμος που απ' το χωριό τραβούσε κάτω στο Τομπρούκι έκλεισε πια γιατί πάνε χρόνια που δεν περνάει φορτωμένο ζωντανό

για το μύλο. Σε μια καταπράσινη περιοχή, στο Τομπρούκι, με πανύψηλα πλατάνια και γόνιμα χωράφια ήταν κτισμένος ο μύλος του Καραγιώργου. Το πραγματικό όνομα του γενάρχη ήταν Γεωργιάκης Χριστοδούλου και το υποκοριστικό του έμεινε από τον προηγούμενο ιδιοκτήτη του μύλου. Η προσωνομία Καραγιώργος ήτανε παρατσούκλι γιατί όλα τα μέλη της οικογένειας ήτανε ψηλά και γεροδεμένα (σύμφωνα με τη μαρτυρία της Ευφροσύνης Κ. Τσίγα). Μάλλον όμως επειδή ο Γεώργιος ήτανε πολύ γεροδεμένος άντας και ψηλός του αποδόθηκε το παρατσούκλι αυτό (καρά σημαίνει μεγάλος, δυνατός στα τούρκικα).

Το χωριό ήταν τουρκοκρατούμενο και ο αγάς ήταν αφέντης στην περιοχή. Ό,τι ήθελε τόπαιρνε χωρίς να δώσει λόγο σε κανέναν. Λέγεται πως ο Γιωργιάκης είχε ένα πολύ ωραίο άλογο που το έβλεπε ο Τούρκος και ήθελε να το αποκτήσει με κάθε τρόπο. Μια μέρα πήγε και

του είπε «αν μου δώσεις το άλογο θα σου δώσω όλη την τοποθεσία «φονιά» όπου εκεί έχω τσιφλίκια».

Ο Γιωργιάκης αρνήθηκε και επειδή ήξερε το πείσμα του αγά πήρε το άλογο και το έκρυψε στην τοποθεσία «τροχό», κοντά στο ποτάμι.

Εκεί όμως έμενε μια γυναίκα που την έλεγαν Μηλιά και είχε έναν μύλο με το γιο της το Θανασούλα. Αυτή τον είδε που πήγε το άλογο

τανε αγαπημένος με τους Χριστοδουλαίους, λέγεται πως πολέμησαν με τους Τούρκους σε μάχη στην περιοχή ανάμεσα στην «Ψηλή Ράχη» και «Παλιό Σταυρό». Ο Θανασούλας σκοτώθηκε μαζί με έναν άλλο συγχωριανό και οι Τούρκοι συνέχισαν να είναι αφέντες.

Ο Γιωργιάκης από το γάμο του (δεν είναι γνωστό το όνομα της γυναίκας του) απέκτησε τον Παναγιώτη το 1855, τον Νίκο και την Ασήμω.

Η κόρη του Ασήμω Γ. Χριστοδούλου παντρεύτηκε το πρωτοπαλλήκαρο Λιάκο Στοφόρο. Ο Παναγιώτης και ο Νίκος, τα αγόρια, στην αρχή πήραν το μύλο και συνέχισαν το επάγγελμα του πατέρα τους. Ο Νίκος Γ. Χριστοδούλου αργότερα έφυγε από το μύλο κι έγινε κτηματίας. Όπως όλοι οι μύλοι της περιοχής λειτουργούσε με τον ίδιο τρόπο και ρυθμό. Ο μύλος είχε τρεις δίσκους (νεροπρίονα) που έκοβαν ξυλεία για το χωριό και νεροτριβή (ντριστελά).

Στο μεγάλο νεροβάρελο έβαζαν τα τσόλια και τα σκουτιά από τσόχα που έφτιαχναν οι άντρες του χωριού κοστούμεια. Εκεί έριχναν και τα καινούργια υφαντά των γυναικών, τις γινοτές. Τα άφηναν περίπου εικοσιτέσσερις ώρες και γίνονταν φλοκάτες. Ακόμη άλεθαν σιτάρι, βρώμη και καλαμπόκι και έπαιρναν σαν αμοιβή το «ξάι» και με αυτό ζούσαν τις οικογένειές τους. Ο Παναγιώτης Γ. Χριστοδούλου παντρεύτηκε την Ευφροσύνη Πριό-

Η «βαριά βιομηχανία» της Καλοσκοπής ήταν οι μύλοι της με κινητήρια δύναμη το νερό. Μουλάρια, γαϊδούρια, αλλά και γυναίκες φορτωμένες με τα σακιά και τη ρόκα να γνέθουν παράλληλα τη ώρα που περίμεναν τη σειρά τους για άλεσμα. Τώρα οι μυλωνάδες γέρασαν, οι μύλοι γκρεμίστηκαν και μένουν μόνο οι ιστορίες ειπωμένες από τους μεγαλύτερους.

και για να τον εκδικηθεί που της έπαιρνε τους πελάτες, τον μαρτύρησε στον αγά.

Αυτός πήγε αμέσως το πήρε και πέρασε ξεσέλωτος με το άλογο μπροστά από το μύλο και του λέει περιπαιχτικά «Γειά σου Γιωργιάκη, το άλογο δε μου τόδωσες και γω το πήρα μόνος μου και έτσι γλίτωσα και το τσιφλίκι». Ο Γιωργιάκης δεν έδωσε συνέχεια γιατί ήξερε ότι οι Τούρκοι αφεντάδες ήταν εξουσία. Κάποια άλλη χρονική περίοδο, όταν ο γιγαντώσωμος Θανασούλας ή-

βολου, αδελφή του Γεωργίου και απέκτησε τους Γεώργιο, Δημήτριο και Ευθυμία. Πέθανε το 1935 σε ηλικία 80 χρόνων.

Από τα αγόρια, ίσως γιατί του άρεσε περισσότερο, ο Δημήτρης κράτησε το μύλο. Παντρεύτηκε τη Μαρία Παπαταξιάρχη και απέκτησε έξι παιδιά, αλλά έζησαν μόνο τρία. Η Ευφροσύνη, ο Ευθύμιος και η Κωνσταντίνα. Ο Δημήτρης πέθανε το 1937, σε ηλικία 45 χρόνων, από πνευμονία. Η Μαρία έμεινε νωρίς χήρα αλλά με την αξιοσύνη της κατόρθωσε να κρατήσει με τα παιδιά της το μύλο και να τα μεγαλώσει.

Η Ευφροσύνη παντρεύτηκε τον Κωνσταντίνο Τσίγα πο είχε καφενείο στην πλατεία του χωριού, ο Ευθύμιος εγκαταστάθηκε στη Λαμία και η Κωνσταντίνα παντρεύτηκε τον Κωνσταντίνο Καραντάσο. Ο Γεώργιος εγκαταστάθηκε στη Λαμία. Η Ευθυμία η κόρη, παντρεύτηκε τον Ευθύμιο Κ. Κόλλια. Ο Δημήτρης ήταν καλός κυνηγός και είχε πολλά σκυλιά στο μύλο. Το καλύτερο ήταν ο Λέων. Κανείς δεν τολμούσε να πλησιάσει το μύλο, ούτε τολμούσε ακόμη και αν είχε φτιάξει αντικλείδια να μπορέσει να κλέψει. Ο σκύλος έβγαине από το μύλο και οι κλέφτες φεύγανε τρομαγμένοι. Οι νοικοκυραίοι βέβαια άκουγαν τη φασαρία αλλά μέχρι να κατέβουν, οι κλέφτες είχαν γίνει άφαντοι.

Η οικογένεια αγαπούσε τα ζώα. Στη διάρκεια της Κατοχής στο μύλο

είχαν και έναν ωραίο γάτο, ο οποίος φερόταν σα σκύλος. Μόλις κάποιοι πελάτες ύψωναν τον τόνο της φωνής τους, τότε ορμούσε καταπάνω τους να υπερασπιστεί τα αφεντικά.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που η γάτα ακολουθούσε την κυρά Μαρία με την κόρη της την Ευφροσύνη που πήγαιναν να ποτίσουν τα χωράφια, συνοδός αλλά και προστατής κάθε απρόσκλητου οδοιπόρου, έτοιμη να ορμήσει με τα νύχια της να τον κατασπαράξει.

Ωστόσο και άλλο περιστατικό την ίδια εποχή, σχετικό με τα ζώα του πατρικού της σπιτιού, είχε να μου διηγηθεί η ευγενέστατη και καλοσυνάτη κυρία Ευφροσύνη Κ. Τσίγα. Το παρελθόν, για μερικούς ανθρώπους, αποτελεί βάση ανεξίτηλων αναμνήσεων που εμποδίζουν το παρόν και το σκιάζουν. Κάποτε μια κλώσσα κότα έβαλαν αυγά πάπιας, γιατί δεν είχαν άλλα. Όταν βγήκαν τα παπάκια, δεν ήταν ούτε τριών ημερών, έπεσαν μέσα στο «ζοριό» του μύλου, δηλαδή στο αυλάκι με νερό και κολυμπούσαν. Μόλις τα αντιλήφθηκε η κλώσα καί έκανε πολλές προσπάθειες να μαζέψει τα παιδιά της. Το γεγονός δεν άργησαν να αντιληφθούν και τα μέλη της οικογένειας που φοβήθηκαν να μην παρασύρει τα πουλάκια το ποτάμι. Και αυτά από ένστικτο ίσως καταλάβαιναν μέχρι που πρέπει να πάνε και από κει και πέρα όταν χάνονταν από την αυλή,

ήτανε μέσα στο νερό.

Όπως τα περισσότερα νοικοκυριά, έτσι και η Μαρία εξέτρεφε γουρούνι για βιοποριστικούς λόγους. Στη διάρκεια της Κατοχής το γουρούνι μεγάλωσε πολύ και ήταν δύσκολο να το ανεβάσουν στο χωριό.

Όταν λοιπόν το έσφαξαν είδαν με έκπληξη, πως το γουρούνι το είχαν τρυπήσει και το τρώγαν τα ποντίκια και αυτό από το πολύ πάχος δεν είχε καταλάβει τίποτε. Τέτοια περιστατικά ζωής γράφονταν στη μνήμη τους και διάνθιζαν τη δύσκολη καθημερινότητα.

Ο μύλος λειτούργησε ως το 1965-1967 και μετά σταμάτησε γιατί δε δούλευε όπως και οι άλλοι μύλοι στο χωριό, αφού οι χωριανοί αγόραζαν αλεύρι από τους κυλινδρόμυλους.

Σήμερα εκεί κάτω στη ρεματιά, κρυμμένος στη φυλλωσιά αιμορραγεί ο μύλος σκορπισμένος σε χαλάσματα στέλνοντας σημάδια μιας άλλης εποχής. Ο χρόνος φεύγοντας σκέπασε με βαριά σιωπή το ζωντανό τραγούδι της μυλόπετρας και το μονοπάτι χάθηκε. Οι χωριανοί τον θυμούνται με νοσταλγία όταν περνάνε από το γεφύρι του Καραγιώργου και η κυρία Ευφροσύνη που έζησε στο μύλο και που λόγω ηλικίας δεν μπορεί να τον επισκεφτεί, βλέπει τα ερείπια με τα μάτια των παιδιών της και χύνει νοσταλγικά δάκρυα για τη ζωή που διάβηκε τόσο γρήγορα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Η περιφορά του Επιταφίου το 2001.

Με τη δέουσα κατανύξη άπαντες οι συντοπίτες μας ακολουθούν την καθιερωμένη περιφορά του Επιταφίου τη Μεγάλη Παρασκευή. Ο Επιτάφιος ακολουθεί την διαδρομή από την πλατεία του Αγίου Γεωργίου ως την Κακοτράχη με τις απαραίτητες στάσεις, ψάλλοντας εγκώμιο το «Αι Γενεαί Πάσαι».

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
752 Λίτσος Γιώργος (ΗΠΑ)	35	794 Κατσανιώτη - Καλογερά Τζένη	12
754 Τούμπας Αθαν. του Ευθ. στη μνήμη του πολυαγαπημένου και αξέχαστου Ν. Βλάχου	50	795 Κολλύρης Ευθύμιος του Νικολάου	100
755 Σαριτζόγλου - Μώρη Ανθούλα στη μνήμη της μητέρας της Δήμ. Μώρη	22	796 Σίμος Αλέκος	20
756 Μώρης Κώστας στη μνήμη της συζύγου του Δήμ. Μώρη	22	797 Ακτίδη Μαρία	17
757 Δελαπόρτα - Αντωνίου Έλλη στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Φ. Αντωνίου	15	798 Αντωνίου Νικόλαος Κ.	30
759 Δεληγιάννη Άννα (Πολύδροσο)	20	799 Μαντάς Κων/νος	14
760 Ραπτόπουλος Γιώργος Θεμ.	30	800 Λευκαδίτης Γεώργιος Ιωάν.	10
761 Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	20	801 Λευκαδίτη Χριστίνα	10
762 Κυριαζής Κων/νος Νικ.	20	802 Λευκαδίτη Ελένη	10
763 Τσουνάκα - Ραπτοπούλου Κατίνα	20	803 Ιερέας Λευκαδίτης Ιωάννης	20
767 Μαλιβίτσης Ι. Νικ.	10	804 Τούμπας Αθανάσιος του Ευθ.	10
769 Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη Αθ. Μώρη	50	805 Καλόγερος Αργύρης	20
770 Αλεξίου Βίκη στη μνήμη Αθαν. Μώρη	50	806 Καλόγερος Ιωάννης	20
771 Τσιαμπάος Ιωάννης στη μνήμη Αθ. Μώρη	50	807 Καλόγερος Γεώργιος	10
772 Ορφανίδου Πέπη και οι θυγατέρες της στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Βασίλη	200	808 Κολλύρη Θάλεια Ιωάν.	10
773 Κατσαρέλη Μαρία και Δημήτρης στη μνήμη του γαμπρού τους Βασίλη Ορφανίδη	50	809 Τσίγα Παρασκευή του Ευθυμίου	10
775 Κουφός Δημήτριος	25	810 Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ιωάν.	30
776 Δανιήλ Ιωάννης του Μαργ.	10	811 Ραπτοπούλου Αναστασία	20
777 Δανιήλ Μαργαρίτης του Ιωάν.	15	812 Αυγερινός Γεώργιος	20
778 Κουφός Κων/νος του Δημ.	20	813 Σπέντζου Αλέκα στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη	15
779 Ραπτόπουλος Αθανάσιος	20	814 Σπέντζου Άννα στη μνήμη του συζύγου της	15
780 Τσιαμπά - Ραπτοπούλου Μαρία	20	815 Κολλύρη Αθανασία στη μνήμη συγγενών της	20
781 Έφορος Γιώργος	30	816 Κυρίτσης Παναγιώτης	50
782 Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	20	817 Πλατανιάς Γεώργιος Γ.	20
783 Παπαγεωργίου Δημήτριος	20	818 Μάντζιος Αθανάσιος Γ.	12
784 Δερμάνης Παναγιώτης	12	819 Μάντζιος Γεώργιος Αθ.	12
785 Χαμηλός Νικόλαος Βασ.	15	820 Τομαρά Μανθούλα Παναγ. στη μνήμη των πεθερικών της	20
786 Τούμπας Νικόλαος Ιωάν.	12	821 Τσούτσουρας Γ. στη μνήμη των γονέων του	10
787 Τριανταφύλλου Ηλίας του Αν.	20	822 Χαραλάμπους Γεώργιος	50
788 Κωστούρος Παναγιώτης Χαρ.	20	823 Δημόπουλος Ταξιάρχης	20
789 Κωστούρος Χαράλαμπος Ν.	20	824 Τομαράς Κων/νος	22
790 Κωστούρου Μάγια Ιωάν. (Καναδάς)	20	825 Χαμηλός Βασίλης	50
791 Κωστούρος Ιωάννης Νικ.	20	826 Τσιριμώνας Κωνσταντίνος	50
792 Χαμηλός Κων/νος Ιωάν.	15	827 Πολίτης Μιχάλης	30
793 Κόλλια Βιβή (ΗΠΑ)	100	828 Λευκαδίτης Χρήστος	50
		829 Ράπτης Νίκος	20
		830 Ράπτη Μαρία Ν.	5
		831 Βασιλείου Γιάννης στη μνήμη των γονέων του Νικολάου & Ευθύμιος	100

	€		€
832 Μώρης Ν. Π. στη μνήμη Πηνελόπης Κουφού	20	869 Τσαλκάκη Μορφούλα στη μνήμη της νύφης της Γεωργίας	20
833 Μώρη Αφροδίτη	20	870 Τζαμτζή Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της Ανδρέα	20
834 Σερέτη - Μώρη Γιώτα στη μνήμη της γιαγιάς της Πηνελόπης Κουφού	20	881 Τζαμτζής Νίκος στη μνήμη του πατέρα του	20
835 Χαμηλού Μαρίνα	10	872 Τζαμτζής Παναγ. & Φλωράτου Δώρα στη μνήμη του πατέρα τους Ανδρέα Τζαμτζή	25
836 Χαμηλός Αποστόλης	50	873 Λαΐος Ευθύμιος	22
837 Κωστούρος Αθανάσιος	30	874 Αλεξίου Αλεξάνδρα	25
838 Τράπαλη Αθηνά	20	875 Δανιήλ Νικόλαος	25
839 Βλάχος Γεώργιος Παναγ.	50	876 Δανιήλ Ρούλα	25
840 Καμπάνης Γιάννης	20	878 Δανιήλ Θεοδοσία	15
841 Λουκόπουλος Γεώργιος στη μνήμη των Κων/νου, Ζαχαρούλας, Μιλτιάδη και Ιωάννη	20	879 Κορνάκος Δημήτριος	20
842 Χριστοφόρου Νίκη	20	880 Αλεξίου Γιάννης στη μνήμη Αθανασίου Μώρη	50
843 Λευκαδίτης Θεοφάνης στη μνήμης του γαμπρού του Γεωργίου Δήμου	15	881 Ψωμακέλης Χρήστος	20
844 Λευκαδίτης Ιωάννης Θεοφ.	10	882 Κυριαζής Αθανάσιος	20
845 Ξαφάκη Μαρία	10	883 Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της και πεθερικών της	15
846 Τριανταφύλλου Ευθύμιος του Ανδρ.	20	884 Μώρης Γεώργιος Νικ. στη μνήμη της γιαγιάς της Πηνελόπης Κουφού	50
847 Καραγιάννη Ανθή	20	885 Μουστάκα Παρασκευή	30
848 Αντωνίου Μαρία Δ.	20	886 Οικογ. Κωστούρου Ευαγγέλου στη μνήμη Ανδρέα Τζαμτζή	50
849 Λευκαδίτη Ελένη Γ.	15	887 Τούμπας Ιωάννης Ν. στη μνήμη της μητέρας του Μαίρης	50
850 Λευκαδίτης Παναγιώτης Γεωργ. στη μνήμη Γεωργίου Δήμου	30	888 Σιαφάκα Ελένη	50
851 Κυρίτση Γιούλα στη μνήμη της κόρης της Μάγδας	20	889 Τσιρώνης Βασίλης (ΗΠΑ)	39
852 Κυρίτσης Παναγιώτης Ν.	60	890 Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	30
853 Νισυραίου Νίτσα	20	891 Τσιρώνης Ευάγγελος	30
854 Κυρίτσης Δημήτριος Ν.	20	892 Τσιρώνης Βασίλειος Δημ.	20
855 Τριανταφύλλου Φίλιππος	20	893 Ράπτης Ιωάννης Π.	20
856 Τσιρώνης Βασίλειος Γ.	12	894 Σφετσώρης Χαράλαμπος	20
857 Ενισλίδη - Τσόχλη Γεωργία	50	895 Κάντια Καλλιόπη	10
858 Παπαδοπούλου - Τσόχλη Γιώτα	30	896 Χαμηλός Δημήτριος	40
859 Κατσανιώτης Γεώργιος	20	897 Σκούφος Τάκης	20
860 Κατσανιώτης Νίκος	20	898 Μώρη Αφροδίτη στη μνήμη της μητέρας της Πηνελόπης & αδελφού της Ιωάννη Κουφού	20
861 Νταλίπη - Βλάχου Αθηνά	20	899 Μπουκουβάλα - Μπάνου Ευθυμία στη μνήμη Γεωργίου & Μαρίας Αποστολοπούλου	50
862 Βλάχος Παναγιώτης Ευαγ.	20	900 Ρούλιας Κων/νος	32
863 Κολλύρης Νικόλαος Γ.	20	901 Πασσαλή Ευαγγελία	40
864 Βλάχος Ιωάννης του Κων/νου	12	902 Αυγερινού Αθανασία	10
865 Κολλύρης Γεώργιος Ν. στη μνήμη των γονέων	12	903 Ζούγρος Νικηφόρος	30
866 Τσίγας Ευάγγελος	30	904 TECNOPNEUMATIC A.E.	150
867 Τσόχλας Νικόλαος του Απόλλωνα	30		
868 Τσουλανδρή Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου της	20		

906	Κυρίτση - Λαζόγλου Γεωργία	22	928	Γιαννόπουλος Πάκης στη μνήμη Βασίλη Παπα- λιάκου (αντί στεφάνου) Δαδί	50
907	Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωάννου	22	929	Κιτσοπούλου Δήμητρα (Ελευσίνα) στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη	20
909	Μπουρτζάλας Σταύρος	50	931	Κόλλιας Αθανάσιος του Δήμου	44
911	Τσακινιάς Παναγιώτης (Καστέλλια)	20	932	Μεμένιος Ηλίας του Παναγιώτη	22
912	Λίτσος Γεώργιος Ηλ. (Θεσ/νίκη)	30	933	Κωστούρου Ελένη στη μνήμη του συζύγου της Γ. Κωστούρου	32
913	Γκαβαλίνη Παναγιού στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη	30	934	Κωστούρου Ντίνα στη μνήμη του συζύγου της Λάμπρου Κωστούρου	17
914	Γκαβαλίνης Γεώργιος (Θεσ/νίκη)	20	935	Χαραλαμποπούλου Καίτη στη μνήμη του πατέρα της Λάμπρου Κωστούρου	17
915	Γκαβαλίνης Ευθύμιος (Θεσ/νίκη)	20	936	Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωάννη	12
916	Καλαϊτζίδη - Τομαρά στη μνήμη του αδελφού τους Γιώργου	20	939	Τζανέτου Κωνσταντίνα Ιωάν. στη μνήμη του συζύγου της	20
917	Μώρης Γεώργιος (Θεσ/νίκη)	20	940	Βοχτσαλίδης Παναγιώτης	10
919	Αφοί Κουτσουβέλη	150	941	Χαμηλού Μαρίνα	10
920	Βλάχου Γεώργιος & Ιωάννα (ΗΠΑ)	75	942	Ραπτόπουλος Ηρακλής (Λαμία)	15
921	Δανιήλ Βασίλη στη μνήμη Αθαν. Μώρη	30	944	Οικογ. Μαλεβίτση Αθ. στη μνήμη της αδελφής τους & θείας Βασιλικής Τούμπα	100
922	Δανιήλ Βασίλη στη μνήμη των γονέων του Γιάννη & Παναγιώτας Δανιήλ	30	945	Καλατζή Ελένη (Θεσ/νίκη) στη μνήμη της αδελφής της Βασιλικής Τούμπα	50
923	Τομαρά Κωνσταντίνος του Γεωργίου στη μνήμη Αθανασίου Μώρη	50	946	Μάρτιν Αθανάσιος (ΗΠΑ)	45
924	Τούμπας Ευθύμιος Ν.	16	947	Αυγερινός Κώστας (Λειβαδιά)	40
925	Αφέντης Ανδρέας	25			
926	Ζησίμου Κατερίνη (Δαύλεια)	30			
927	Οικ. Παπαλιάκου - Βλάχου Αρχοντούλα (Δαδί) στη μνήμη συζύγου της & πατέρα τους Βασιλείου Παπαλιάκου	50			

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Αθαν. Μάρτιν (Μαλεβίτσης, δικηγόρος Los Angeles)	100
Παναγιώτης Νικ. Κυρίτσης	40
Νικολ. Παναγ. Μώρης	50
Ευαγγ. Ιωάν. Πασσαλή	50
Άννα Φουντή	20
Γεώργιος Ηλ. Λίτσος Ξυλόγλυπτο προσκυνητάρι, ένα μικρό Επιτάφιο.	

Πάσχα του 1957:

Οι κάτοικοι της Ρούγας μετά το ψήσιμο των αρνιών στήθηκαν για φωτογράφιση, φορώντας βέβαια μέρα που είναι, τα καλά τους.

Διακρίνεται ο Μερακλής με το κλαρίνο του και ο Ευθύμιος Τούμπας (Καψάλης) οργανωτής πάντα τέτοιων εκδηλώσεων με τους απαραίτητους μεζέδες ανά χείρας!

ο Απρίλης μας ξεγέλασε...

Το Μάρτη κατηγορούμε συνήθως για κακό παλουκοκάφτη, αλλά και ο Απρίλης φέτος μας τα θαλάσσωσε.

Φαίνεται πως έγινε λάθος στο ημερολογιακό δελτίο και εκεί που περιμέναμε να μας φέρει χελιδόνια και αηδόνια να χτίσουν φωλιές, να μας δώσουν ελπίδες και να γλυκάνουν τη ζωή μας, το γύρισε στο κρύο και στο χωριό το χιόνι έφτασε 7-10 εκατοστά. Γιατί έγινε ένας ανοιξιάτικος μήνας τόσο κακός δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε.

Την πλήρωσαν όμως άσχημα μερικά δένδρα. Αχλαδιές, κορομηλιές, ροδακινιές που είχαν ξεγελαστεί και τα άνθη τους βρίσκοντας μισάνοιχτα (μπουμπούκια) και οι ελπίδες μας να χαρούμε φρούτα το καλοκαίρι λιγοστεύουν.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. Ιωάννης Δημ. Μπούγας συναντήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2005 στο Μέγαρο Μαξίμου με τον Πρωθυπουργό και αρχηγό της Ν.Δ. κ. Κων. Καραμανλή.

Εκτός των άλλων συζητήθηκαν θέματα, που αφορούν το νομό Φωκίδας, τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο νομός και οι προοπτικές ανάπτυξής του.

Επίσης ο βουλευτής μας συναντήθηκε την 1η Μαρτίου με τον κ. Σουφλιά και συζήτησε τα ακόλουθα θέματα:

- α) Σύνταξη μελέτης για τον οδικό άξονα Θερμοπυλών - Ιτέας - Αντιρίου.
- β) Κατασκευή χιονοδρομικού Κέντρου Βαρδουσίων.
- γ) Συλλογή και διάθεση των λυμάτων των πέριξ της λίμνης του Μόρνου του Δήμου Λιδορκίου.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ” Τριμηνιαία Εφημερίδα Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Κων/νος Τούμπας, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552

παλιά φωτογραφία

Ο Μύλος του Αλεξίου. Φωτογραφία τραβηγμένη το 1948. Η λήψη έχει γίνει από την απέναντι πλευρά, από τα προβολέικα χωράφια τον Τροχό. Η εικονιζόμενη είναι η Ιωάννα Πριοβόλου του Γεωργίου. (Από το αρχείο του Γ. Πριοβόλου).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω φίλους που ενίσχυσαν με δώρα τη λαχειοφόρο αγορά που έγινε κατά τη διάρκεια της χοροεσπερίδας στο ξενοδοχείο Novotel.

Μαργαρίτα Κουκουτσάκη

Βάγια Γκιουλμπακιώτη

Αριστείδη Παπανδρέου

Μαρίানা Μαλεβίτση

B.S. COLLECTION A.E.